

bragtes, anslaaes efter de Priser, jeg her har nævnt, til 3 375 Kr. og 6 750 Kr. Jeg tror, dette tilstrækkeligt illustrerer Forholdet og samtidig illustrerer den Smaalighed og Kortsynethed, som det ærede Medlem har vist ved Forhandlingerne om dette Spørgsmaals Løsning. Det forekommer mig, at der har været ligesom en Ængstelse hos det ærede Medlem for, at Dyrkerne skulde faa for meget, og denne Ængstelse har samtidig ganske forblindet de ærede Medlemmer, saa at de ikke har kunnet se, hvilken Rigdomskilde der laa i Dyrkningen af Sukkerroer. De har hemmet denne Dyrkning Gang paa Gang i de Aar, der er gaaet, i Stedet for at fremme den, og det forekommer mig derfor dristigt, at de nu sætter sig i Dommersædet overfor Venstre. Jeg synes, det maa blive os, der spørger de Herrer: Hvad har De gjort for at hjælpe os til at komme ud af Valutamisøren? Og det Svar, vi maa give herpaa, er, at de Gang paa Gang har forsømt, hvad der skulde gøres. Det er derfor ikke os, men de Herrer, der skal paa Anklagebænken.

Jeg kunde fortsætte med Eksempel efter Eksempel — ikke saa grelle som dette, men alle talende Vidnesbyrd om den manglende Forstaaelse af Produktionens Betydning, som det ærede Medlem har haft. Jeg skal blot pege paa de Kornordninger, vi har haft, hvorledes man Gang paa Gang har hemmet Brødkornsdyrkningen, uagtet Brødkornet er den dyreste Kornsort, vi har, og uagtet der her laa en Chance. Naar vi kunde faa tilført tilstrækkeligt Foderkorn udefra, laa der en Chance for Eksport af Brødkorn til en høj Betaling. Hveden kostede i Sommer 80 Kr., og samtidig var Majs til at købe udfra til 35—40 Kr. pr. 100 kg. Vi hørte ogsaa forleden det ærede Medlem Hr. Rode tale ivrigt mod Eksporten af Byg, som i Øjeblikket kan indbringe 70 Kr. pr. 100 kg. Naar vi kan importere Majs til ca. 40 Kr., forekommer det mig nationaløkonomisk uforsvarligt at lægge sig i Vejen for en saadan Bygekeport. Naar man vil og skal afhjælpe Valutamisøren, maa vi ogsaa bruge de Midler, der er til Raadighed, og her har vi et Middel, hvorved der kunde bringes mange Penge i Kassen.

Jeg maa ligeledes minde om hele den Flæskemaksimalprispolitik, som det ærede Medlem Hr. Rode har været Talsmand for gennem Krigsaarene. Den har ogsaa været smaalig og kortsynet, og den har i Forbindelse med Slagteristrejken i Foraaet kølnet Interessen for Flæskeproduktionen ude omkring i Landet. Jeg tror, at

de Foranstaltninger, som det ærede Medlem har truffet gennem Krigsaarene, har givet store Tab, og Folk er blevet forsigtige med at udvide Produktionen i den Grad, som den burde udvides, atter til Skade for vor Valuta.

Og sidst men ikke mindst, hvad har det ærede Medlem Hr. Rode gjort for at skabe Arbejdsfred her i Landet, den Arbejdsfred, som er Betingelsen for Produktionens Fremme? Det ærede Medlem sagde i Forgaars, at det var Usikkerhed og Famlen, der kendetegnede Venstreregeringens Stilling, men det forekommer mig, at Usikkerhed og Famlen netop er det, der kendetegnede den radikale Regerings Stilling til Arbejderspørgsmaalet; det var det, der prægede hele deres Holdning og deres Handlinger overfor Arbejderne. Og var det ikke netop Venstre, der optraadte fast og bestemt, da de kom til Magten og søgte at skabe Arbejdsfred i Havnen. Det var denne Fasthed og Bestemthed, som vandt Genklang ude omkring i Befolkningen, ikke mindst, tror jeg, hos de besindige Arbejdere, som intet hellere ønskede end at komme til at arbejde igen. Jeg behøver ikke at gaa nærmere ind paa, hvad den radikale Regering har gjort paa dette Omraade; jeg behøver kun at nævne det ærede Medlem Hr. Zahles Udtalelse om Havnestrejken her i København, den er velkendt, og den radikale Regerings hele Stilling til Arbejderspørgsmaalet er velkendt, dens Stilling til Urolighederne herinde. Den Usikkerhed og Eftergivenesshed, den radikale Regering viste overfor de daarlige Elementer blandt Arbejderne her i København, det er den, der har fremmet Syndikalismen, den har fremmet Udskejelserne, og Slutstenen paa dette Værk var Generalstrejken. Den blev sat i Værk for at frelse Ministeriet Zahle og sætte det op paa Taburetterne igen. Det var et betegnende Vidnesbyrd om, hvilken Kærlighed man indenfor Socialdemokratiet nærrede til den radikale Regering. Det ærede Medlem Hr. Rode lyste efter Bevis for, at den radikale Regering havde ført socialistisk Politik. Lad dette da gælde som Bevis, at man fra socialistisk Side har været særdeles tilfreds med de Radikales Politik. Nej, de ærede Medlemmer har intet at rose sig af med Hensyn til de forskellige Ting, som netop vilde have været i Stand til at afhjælpe vore økonomiske Vanskeligheder. Vejen til at komme ud af dem var netop, som jeg sagde før, øget Produktion og øget Eksport, Fremme af Ar-